

lemmer af de to andre Partier, som var imod Mindretallet den Gang, har vist sig yderst forhandlingsvenlige med Hensyn til at naa til disse Synspunkter. Først blev der stillet et Ændringsforslag af det radikale Parti her i Folketinget, gaaende ud paa at Domstolene skulde have med Sagen at gøre i større Udtsrækning. Det var allerede noget i den rigtige Retning. Da Sagen saa kom til Landstinget, blev der stillet et Forslag af de Konservative. Dette Forslag gik yderligere i samme Retning, men efter vor Mening ikke tilstrækkeligt. Da saa dette Forslag havde været til Behandling i Straffelovskommissionen, stillede den højtærede Justitsminister et Ændringsforslag, der gik endnu videre end det Forslag, som de Konservative havde stillet, men efter vor Mening endnu ikke tilstrækkelig vidt. Det afgørende Forslag kom saa, da det radikale Parti stillede et Forslag, gaaende ud paa, at Sagerne skulde behandles i Kriminalprocessens Former. Dette blev godkendt, og nu var Muligheden for at opnaa Enighed til Stede, naar man blot fra de forskellige Sider vilde gaa med til, at der skulde foreligge en Handling, der sigtede til en Forbrydelse, saaledes at man ikke greb ind blot paa Mistanke. Det foreliggende Lovforslag er et Udtryk for Enighed fra alle Sider, jeg skal derfor heller ikke dvæle ved de formelle Ting, som man kunde have at indvende derimod. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det selvfølgelig er ukorrekt, at der ikke staar, hvem Bøderne tilfalder, men man kan paa den anden Side godt forstaa det, for den Gang Bødestemmelsen blev sat ind i Lovforslaget, var det en Straffelov, og da var det ganske naturligt, at det ikke stod der. Nu har man svinget frem og tilbage imellem, om det skulde være en Straffelov eller ikke, og derfor kan jeg godt forstaa, at man har overset det. Lovforslagets § 7 om Omkostningerne er selvfølgelig overflødig, saaledes som Lovforslaget nu er, men jeg tror, det er mindre væsentligt, jeg tror, Domstolene vil lade Bøden tilfalde Statskassen, det er der neppe Tvivl om.

Med Hensyn til Lovforslagets § 1 er jeg mere i Tvivl, dog tror jeg ogsaa ligesom den ærede Ordfører, at § 1 vil blive forstaaet saaledes, at denne Bestemmelse kommer til at virke i Stedet for Straf, saaledes at det ikke bliver begge Dele. Vi maa huske paa, at dette Lovforslag er et Kompromis. Ser vi nemlig paa § 1, 1ste Stykke, som det her foreligger, saa er det Resultatet af et af det konservative — Folkeparti stillet Forslag, hvori der er foretaget Ændringer af Venstre — og

en Del af Kommissionen. § 1, 2det Stykke, er derimod af den højtærede Justitsminister, og denne Regel om tilbagevirkende Kraft har i og for sig haft en mærkkelig Skæbne. Vi fra vor Side foreslog i sin Tid her i Folketinget, at Loven skulde have en begrænset tilbagevirkende Kraft, det var som en udstrakt Haand, og vi erklærede, at vi gjorde det nødigt, men hvis det kunde hjælpe til, at der opnaaedes Forlig, vilde vi gaa med dertil, men at vi hellere end gerne trak dette Forslag tilbage, hvis der ikke kunde opnaas Forlig. Den højtærede Justitsminister vilde den Gang ikke gaa ind paa vort Forslag og erklærede, at intetsteds i Verden havde en saadan Straffelov tilbagevirkende Kraft. Nu har Forholdene forandret sig saaledes, at det er den højtærede Justitsminister, som har formet § 1, 2det Stykke, der kræver, at Loven skal have tilbagevirkende Kraft. Jeg tror i og for sig heller ikke, det vil være saa farligt, naar blot Øvrigheden gaar fornuftigt til Værks, og det er jeg ikke i Tvivl om, at Domstolene vil gøre. Dertil kommer, at denne tilbagevirkende Kraft ikke just skal virke med Hensyn til Indespærring, der er mange andre Ting at tage i Anvendelse.

Af § 2, som den staar her, hidrører 1ste Punktum fra det konservative Folkeparti og 2det Punktum fra det radikale Parti. § 3 og ligeledes §§ 4 og 5 er taget fra det konservative Folkepartis Forslag, § 6 fra Kommissionens Forslag, medens Formen for § 8 er taget fra Venstres Forslag. Vi ser altsaa, at Lovforslaget, som det her foreligger, er et Kompromis, sammensat af de forskellige Partiers Forslag. Jeg var derfor noget overrasket over, at man i „Social-Demokraten“, da Lovforslaget var til Behandling i Landstinget, hævdede Justitsministeren til Skyerne, fordi han var kommet med et nyt selvstændigt Lovforslag. Der staar her: „Det nye Forslag følger hverken Højres Henstilling om en Ændring i Umyndighedslovgivningen“ — jeg synes, at der for en Fuldstændigheds Skyld skulde have staaet: og heller ikke Justitsministerens Henstilling om det samme — „ej heller Hr. Rytters Forslag om et Forhaandsuddrag af den nye Straffelov. Heller ikke har Justitsministeren kunnet acceptere Straffelovskommissionens Udkast, som Udvalgets Flertal anvendte 5 Uger paa at indhente“. Jeg synes, at der her bliver gjort Straffelovskommissionen Uret, for jeg er ikke i Tvivl om, at Straffelovskommissionens Udtalelse i denne Sag har haft en endog meget stor Betydning, og